

Mektup

– _nokta_ · 18 Temmuz 2021

Şimdi aldığım ilaçlardan bir doz
seni yazmaktır niyetim !
Düşlerin tırnak arasına gizlenmiş
kirlere arınarak
Yavaş yavaş gittin benden akreple yelkovan
her buluştuğunda
Ve hala dün gibi aklımdasın
Bakma lades olduğuma

Karşıyaka metro durağında kaşı çizik adamı bile hatırlıyorum
Sonra kasabın önünde umutla bekleyen kediyi
Ve dahası toz toprak içinde kaldığım çocuk yanımı
Hatırlıyorum işte ;

Ne ara mevsimler bu kadar acımasız oldu
Çok sevdiğimiz maviye bizi kim küstürdü
Siyah neden soframızın baş köşesinde oturuyor sessizce
Off off beynim savaş alanı gibi bu ara
Bir kırabilsem şu dilin kerpetenini
Terzi masasında yeniden dikedim kendi söküklere

Galiba seni özledim !

İçimde sensizliğe haykıran çığlıkların tınısı bozuk havarı
Kulağımda külüstür bir motor sesi
Ayağımın altından çekilmeyi bekleyen idam sevdası
Yastık altında sakladığım onca şiir
Daha ne kadar sürecek küskünlüğüm bende bilmiyorum

Siması yabancı olmayan sözcüklerin altında imzam
Bazen bir düş pazarındayım kilosuyla satın aldığım
Bazen yatılı gelen vicdanın kırıntısı
Ama en çokta yazamamak korkutuyor gözümü
Ya kalemede isyan edersem diye yerli
yersiz sorguluyorum kendimi

Matemle ördüğüm duvarlar aslında kendime
ötelediğim bir güzergah
Uykuya infilak eden gözlerimde düş çürüğü çeyrek nöbetler
Az ileride içtimaya dizili hayranlıkla izlediğim
karınca sürüsü
Aslında istemiyorum artık gelmeni

Sen gelince herşey bitecek gibi
Bu yazdıklarım hiç olacak sanki
Kim/bilir belkide daha iyi böylesi
Belkide böylesi daha iyi ?

nokta